

אילו עמד ידן עד הסוף בפני הכיתוי ונשאר ברחביה היו הכל גומרים עליו השבוע את ההלל ומחליטים שהנה מת גאון, מושיע המדינה

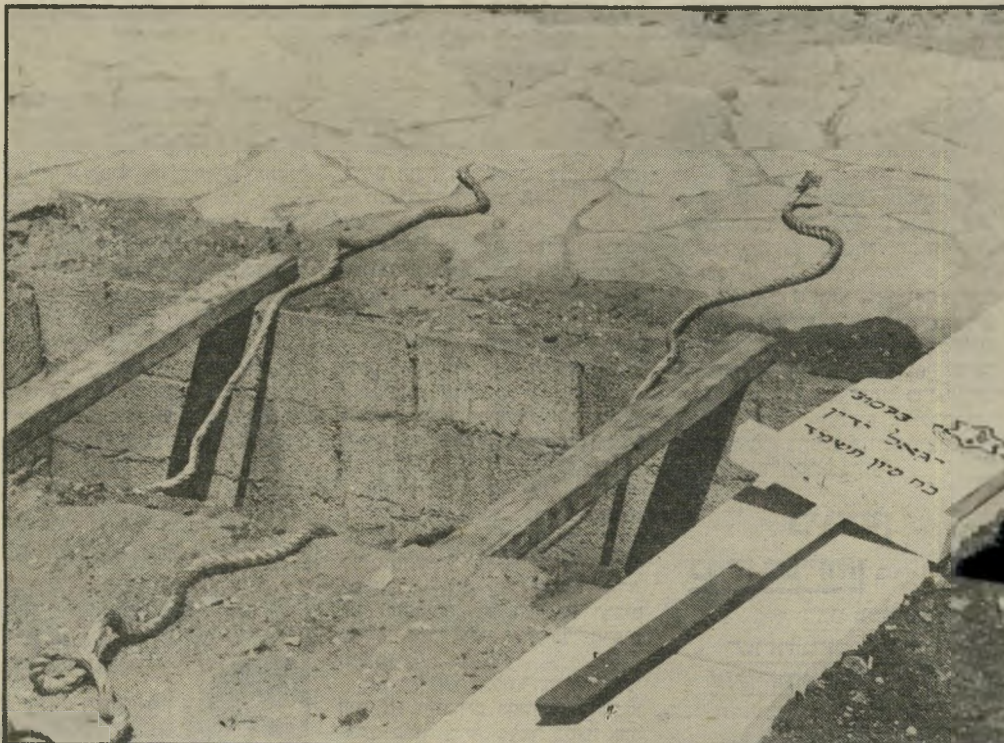
202,265 אזרחים שמו בקלפיות את הסתק י"ש. מספר הניצחון הגדול של ידן יכול היה להתחיל.

הסוס הטרויאני

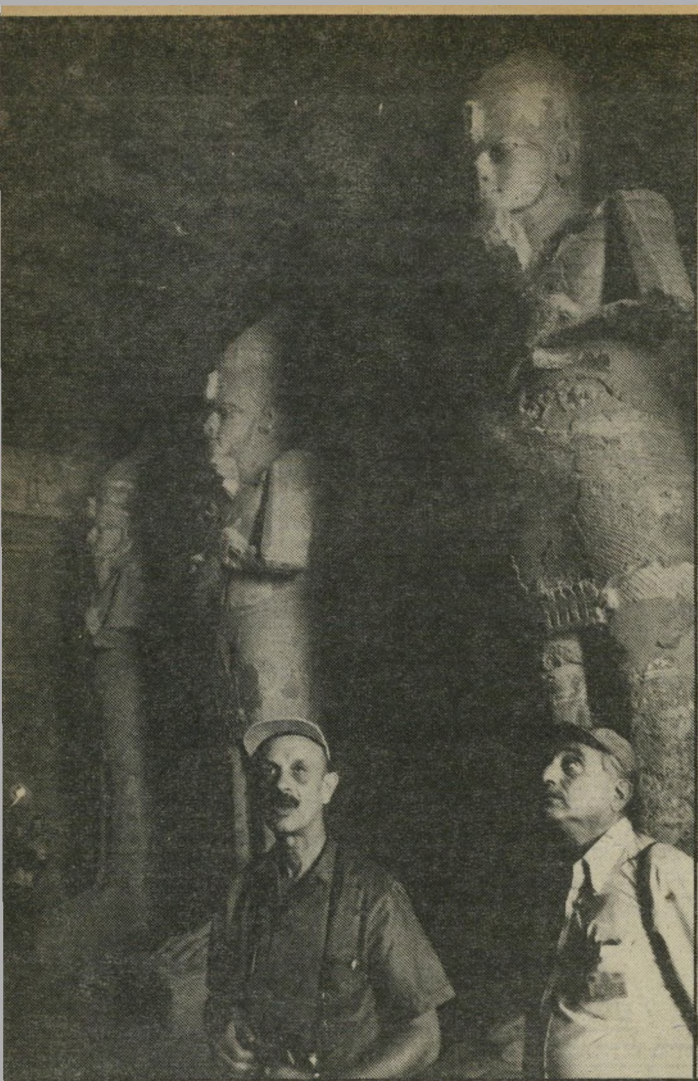
שידור של מוצאי יום הבחירות תפסה המצלמה תמונה מוזרה. אחרי שהנציחה את השימחה במטה הליכוד, ואת ריכאוניהמות במטה

שמואל תמיר. איש זה, שכבר הרס לפני כן כמה מיפלגות מבפנים, השתלט במהרה על המפלגה ועל ידן עצמו. ר"ש לא נשארה באופוזיציה. הדבר לא היה כלל אפשרי, כי רוב צמרת ר"ש היתה מורכבת מאנשים שאצה להם הדרך, אנשים שלא התכוונו לבוכו את זמנם כמאבק פרלמנטרי, שאפו לשילטון. אמנתו רובינשטיין, שסלל את הדרך לר"ש והנושא במידה רבה באחריות למה שקרה, נשאר בצד. ידן, תמיר ואחרים הפכו שרים. ידן עצמו אף התמנה לסגן ראש-הממשלה.

המנהיגות. בורה הפוליטית חש עצמו כאדם טובע. הוא איבד את השליטה. מול פני הפוליטיקאים הממולחים, אמני-התככים, היה אדם נאיבי, חסר ישע. יותר ויותר השתעבד למפיסטור פלס הפרטי שלו, שמואל תמיר. הסוף היה שר"ש התפרקה לרסיסים. אחרי תקופת-כהונה אחת בלבד לא נותר ממנה שריד וזכר, מלבד הרסיס הקרוי שינוי, שהמשיך להסתובב ככנסת כשבר-כלי. כמו בלון מלא אוויר חם, שהתפוצץ, נעלמה ר"ש מן המפה כלא היתה.

הקבר הכתוח קיבוו התתוח של יגאל ידין, זמן קצר לפני ש" הגיע אליו מסע ההלוויה הצבאית. ליד קיבורו של

במצריים יגאל ידן (משמאל) בביקור במיקדש אבו-סימבל העתיק במצריים. ידן נסע לביקור במצרים מייד אחרי חתימת חוזה השלום. כשהיה סגנו של ראש-הממשלה מנחם בגין.

בחייו היה ידן עיוור-צבעים. אשתו, כרמלה, היתה נוהגת לסמן את חלי-פותיו, עניבותיו וכונותיו בכתמים, שסימנו את צבעיהם וקבעו מה תואם את מה. נראה כי העתיק את תכונתו זו לחיים הפוליטיים.

כרמלה הנבונה והאהורה גם מנעה ממנו, כמשך שנים רבות, לעבור לפוליטיקה. רק אחרי מותה הטראגי, ממחלה קשה, הוא עשה את התפנית הרת-האסון.

עם מותו שכחו רבים את הרסתקתו הפוליטית האומללה, וחזרו אל ידן המקורי, המצ"ב-ביא-הארכיאולוג. בכך עשו לו חסד רב.

השבוע, כאשר נסטר יגאל ידן, שבע שנים בלבד אחרי ניצחונו האדיר, התקשו רבים בישראל אף לזכור שאינם הם היה קיים דבר שנקרא ר"ש.

עיוור הצבעים

מ עולם לא הביא אדם בעל רצון כל-יך טוב רעה כה רבה על המדינה. אם אירעם היה אדם שהמחיש את הכלל ש.הדרך לגיהנום רצופה ככוונות טובות, הרי היה זה יגאל ידן.

היתה זאת שגיאה אישית נוראה.

מבחינה פוליטית, הנחיל ידן את השילטון לליכוד. אף שניסה לעצור פה ושם את הממשלה החדשה בדרכה להרפתקות, הוא פרץ את הסכר. מנחם בגין השתלט על המדינה, ובמשך שש שנים הרוח-אסון הוביל אותה, בסיוורור גובר, להריסת הסכמי קמפ-דייוויד, לסיפוח השטחים הכבושים, להתנחלות שהתפשטה כסרטן, להרס המשק הלאומי, ובסוף למילחמת-לבנון. חלק מהדברים קרו כבר אחר פרישת ידן, אך הורע גורע כבר בממשלה שבה כיהן עד הרגע האחרון, אחרי שווייצמן ודיין כבר פרשו.

אך היתה זאת גם שגיאה אישית קטלנית. בתפקודיו הרמים התגלה ידן כבלי ריק. לא היה לו מה לתרום.

כהוגדדיעות פוליטי היה אפסי. השקפת-העולם שלו, שהתגלתה גם בעבודתו המרעית והספרותית, היתה שמרנית-כאנאלית, רדודה וצרת-אופק, תוצרת ארץ-ישראל העובדת. כארכי-אולוג השתרד להוכיח כי התנ"ך צודק. התקופות הלא-יהודיות בתולדות הארץ, הכוללות את רוב הזמן, כמעט שלא עניינו אותו. הוא היה לאומן מתון, בלתי-קנאי, שמרני.

הוא לא היה דהיגול ישראלי, אלא מהדרדה ישראלי של הפלד-מרשל פאול סוף-הינרני-ברג.

המערך, עברה למטה ר"ש. סביר היה להניח שאחרי ניצחון כביר כזה ישררו שם השישון והשימחה. אך המצלמה הנציחה לרגע את ראשי ר"ש, כשהם יושבים כאבלים.

מה קרה? כל החשבון של ידן וחבריו היה בנוי על התיקווה כי אף אחד משני הגושים הגדולים לא יוכל להקים ממשלה בלעדית: הם התכוונו להיות לשון-המאזניים — לשון גדולה ועבה. אך קרה משהו בלתי-צפוי: הליכוד נחל גם הוא ניצחון חסרת-קרים. הוא זכה ב-150 אלף קולות יותר מאשר המערך. הוא יכול היה להקים את ממשלה לבדו, תוך הסתייעות כרתיים בלבד.

כוח-המיקוח של סיעת-ידן הגדולה והמפוארת היה שווה לאפס.

בחורי ר"ש לא שאלו את עצמם מראש ממי תיקח ר"ש את הקולות, ועם מי תרכיב קואליציה — שגיאה שבחורי עור וייצמן עלולים לחזור עליה הפעם. כאשר התפור האבק, הסתבר כי ר"ש לקחה את עיקר קולותיה מן המערך ולווייניו הקטנים, ר"ץ ול"ע. הוא הרס את המרכז, והותיר את השרה לימן הקיצוני. (ראה איגרת העורך בעמוד 5).

אחרי הבחירות הוסיף חטא על פשע. ערב הבחירות נאלץ ידן, באירצון רב, להכניס למיפלתו החדשה את הסוס הטרויאני המנוסה,

ההלוויה כולה אורגנה על-ידי הצבא. מכיוון שצה"ל הקפיד על השבת, החלו ההכנות רק ביום הראשון בבוקר, ולכן נדחתה ההלוויה לאחר-הצהריים.

החפירה האחרונה

ארנו של יגאל ידן מורד אל הקבר. הארון נישא על כיתמי שישה אלופי צה"ל.

אך עיקר מירגעותיו היו בשטח